

mål: Vil man love Folketinget her i dag, at man ikke vil gribe ind i den konflikt, der er sat i gang?

Debatten har på den måde været dybt hykle-risk. Man har grebet ind og griber ind, hver gang de økonomiske rammer for kommunerne og regionerne fastlægges; man greb ind, da man sagde: O.k., vi lover 5 mia. kr. – det blev så glemt; og man griber ind, fordi det ligger så tungt i luften, at der vil komme et indgreb i konflikten. Alligevel har man gentaget og gentaget, at grunden til, at man ikke vil diskutere emnet, er, at Folketinget ikke må gribe ind og derfor ikke engang må diskutere spørgsmålet.

Vi i Enhedslisten støtter de strejkende alt det, vi kan: Vi har folk til stede rundt omkring, hvor vi er blevet bedt om at være; vi har ændringsfor-slag, der vil give mulighed for at rette op på de uretfærdige lønninger og sikre en løsning til gavn for brugerne inden for velfærdsområdet og til fordel for de ansatte. Jeg synes, det skal siges klart fra den her talerstol, at det er enormt flot – på trods af svære betingelser – det, som social- og sundhedsassistenterne, sygeplejersker, terapeu-ter, pædagoger, pædagogmedhjælpere og de andre grupper har gang i. De er ikke bare ved at sikre sig en mere retfærdig løn – det tror jeg de vil få, og hvis ikke de får det i dag, så får de det inden alt for lang tid – men de har også sat den solidariske velfærd højt på dagsordenen med de aktiviteter, der har været over en længere peri-ode. Og de har på den måde også politisk været et alternativ og et stærkt korrektiv til den linje, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har stået for med udhulingen af den solidariske velfærd.

Så må jeg i den forbindelse sige, at det er be-skæmmende, at andre faglige ledere undsiger strejken og siger, at de strejkende ikke må få noget ud af deres kamp. Hvad tænker de på, de le-dere og forbundsformænd? Hvorfor har vi fag-foreninger, og hvorfor har vi en konfliktret, hvis man ikke må have lov til at konflikte sig til et bedre resultat end det, arbejdsgiverne vil give? Det giver da sig selv, at hele formålet med at have en fagforening og at have en konfliktret er, at man også kan få noget ud af det. Jeg tror helt ærligt, at de ledere, vi f.eks. hørte i radioen i morges, trænger til at komme på et fagligt grundkursus.

Om Enhedslistens ændringsforslag, som ta-ger fat i nogle af de vigtigste dårligheder, der er blevet skabt under VKO-regeringen – det gæl-der bl.a. uligheden, som er vokset år for år – vil

jeg kort sige, at vi har et forslag om, at ingen skal leve for mindre end 13.500 kr. om måneden. Det skal være mindstesatsen for pensionister, og det skal være en sats, der også fjerner alle de nedsat-te kontanthjælpssatser. For arbejdsløse i a-kas-serne skal dagpengemaximum op på 30.000 kr., så de 90 pct. erstatning for tabt arbejdsfortjene-ste, der jo i dag er reglen, hvis nogen skulle have glemt det, mere bliver reglen end den absolutte undtagelse, som det er i dag, hvor man får 50-60 pct. og nogle endda endnu mindre.

KI. 15:33

Så vil vi sikre, at alle pensioner og dagpenge følger lønudviklingen i samfundet, altså ikke noget fradrag, som det, vi ser i dag i form af den såkaldte satspulje, som er med til systematisk – og jo altså desværre med hele Folketinget bag på nær Enhedslisten – at udhule pensioner og dag-penge hvert eneste år. Den løsning må selvfølgelig ophøre.

Den udlægning, vi her foreslår – op med fol-kepensionen, op med kontanthjælpen, op med dagpengene – kommer selvfølgelig til at koste penge, og det er sådan set meningen med forsla-gene, men vi har også fundet en måde at finan-siere det på, nemlig ved at fjerne fradragsretten for private pensionsindbetalinger. Det er klart, at hvis man fjerner fradragsretten ved indbeta-lingen, skal udbetalingen, når den kommer, selvfølgelig være skattefri ligesom al anden op-sparing. Hvis man lavede sådan en ændring, vil-le man få en meget stor lighedsskabende effekt i samfundet og ikke mindst modvirke den ulig-hed, der er blandt folkepensionister, og som jo er ved at eksplodere, fordi privat opsparing er skattebegunstiget med et større og større beløb, jo mere man har råd til privat at spare op, og der er intet tilskud over skatten til dem, der ikke har råd.

Vi foreslår, som jeg nævnte før, at de, der tje-ner for lidt i den offentlige sektor – særlig kvin-defagene, der har ulige løn – skal have i alt 11 mia. kr. til fordeling. Det er 2.000 kr. om måne-den i gennemsnit til de lavestlønnede fordelt så-dan, at der er mest til dem, der har mindst, men dog på en sådan måde, at det naturligvis er op til overenskomtparterne selv at fordele beløbet. Det skal vi ikke blande os i.

Der er 100.000 flere offentligt ansatte i vores ændringsforslag. Og til dem, der siger: Hov, hov, hvad er det nu for noget? skal jeg sige, at vi også har peget på, hvor vi mener det antal menne-sker, som vi gerne vil have ansat i den offentlige sektor, skal komme fra. På den måde kan vi ned-